

[Arne Bjerregaard]

og bidrager til en spredning af befolkningen og den erhvervmæssige aktivitet over hele landet.«

Altså netop hvad vi i kristeligt folkeparti, og, har jeg fornemmet, i andre partier har ønsket.

Vil vi have landbrug med mange små, mellemstore og store brug med selveje, kræver det initiativer. Vil vi arbejde os frem imod store landbrug, kræver det, at vi afholder os fra initiativer.

Kristeligt folkeparti mener om nærværende forslag, at det ikke løser selvejerlandbrugets finansieringsproblemer, og som sådant kan partiet ikke støtte forslaget.

Dog må jeg sige for egen regning, at jeg mener forslaget vil give mulighed for, at nuværende landbrugere kan blive i erhvervet, ligesom det vil give nye unge større mulighed for at konkurrere med velkonsoliderede større landbrugere i købsituationen og dermed være med til at forsinke en udvikling frem mod den aktieselskabsform, som en vis gruppe, en stadig større gruppe, stadig væk ønsker.

Jeg havde dog ønsket mig en langt større reform, idet min opfattelse stadig er, at mange brug af forskellig størrelse ville give den produktionsmæssige fleksibilitet, som muliggør udnyttelse af fremtidens globale landbrugspolitik. Jeg er altså ikke enig med forslagsstillerne, idet jeg finder reformforslaget svagt og for beskedent. På den anden side ville jeg, efter hvad jeg hidtil har sagt gennem 8 år, sætte mig ud over almindelig hæderlighed, hvis jeg gik imod forslaget.

Ove Jensen (FP):

De partier, som har fremsat dette beslutningsforslag, har selv igennem årene, i øvrigt sammen med de nuværende regeringspartier, ved forskellig lovgivning systematisk ødelagt landbruget.

De nævnte partier har over skattelovgivningen, ved indkomstskatter, kapitalvindingskatter, jordskatter og særskatten tømt landbruget for kapital. Det har selvfølgelig medført, at landbruget har måttet optage store lån for at klare sig. Samtidig er der ført en ansvarsløs økonomisk politik, der fik renten til at stige over 20 pct. De nævnte partier behøver i hvert fald ikke at være i tvivl om, hvem det er, der har ødelagt landbruget, og

hvis de skulle være i tvivl om det, kan jeg godt tilføje, at det har de selv. Og for at være helt sikker på at få landbruget ødelagt har de samme partier i samme periode lagt en dyne af restriktioner ned over landbruget, restriktioner, der har gjort det umuligt for landbruget at udvikle sig på en naturlig måde.

Efter at man således har tømt landbruget for kapital, kommer man nu med dette forslag om en finansieringsreform for landbruget. Hvis man tror, at man ved at vedtage en lov, der inddrager eventuelle fremtidige værdistigninger til staten, kan hjælpe landbruget, så er der meget, der tyder på, at det endnu ikke er gået op for de nævnte partier, hvori landbrugets problemer består.

Landbruget skal befries for alle snærende restriktioner om bopælspligt, uddannelseskraft, forbud mod sammenlægninger, forbud mod selskabseje osv.

Landbrugserhvervet skal som alle andre erhverv i et bredt samfund være åbent for alle. Dernæst skal skattetrykket lettes for landbruget. En nedsættelse af indkomstskatten vil have stor værdi for landbruget. Ikke alene ved landmændenes egne skattelettelser, men i høj grad også ved, at en skattelettelse vil kunne holde lønudgiften nede på landbrugets følgeindustrier, slagterier osv., hvorved forarbejdningens udgifter vil blive mindre; og en lavere udgift til forarbejdningen af landbrugets produkter vil selvfølgelig give en betydelig højere afregningspris til landmanden. Hvis man virkelig ville hjælpe landmanden, skulle man selvfølgelig straks ophæve landbrugets urimelige jordskatter. Man skal holde op med ved enhver lejlighed at pålægge landbruget nye økonomiske byrder som f.eks. de miljøkrav, der skal diskuteres i morgen, hvor man vil pålægge landbruget en udgift på 3.500 mill. kr.

Det er sorgeligt, at et udygtigt folketing har ødelagt et dygtigt erhverv, og en gennemførelse af dette forslag vil i hvert fald ikke være en retningsplan for landbruget.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg forstod, at hr. Ove Jensen var af den opfattelse, at restriktioner var af det onde, næsten uanset hvor og med hvilken begrundelse de findes, og at hr. Ove Jensen var tilhænger af frihed, derunder stor valgfrihed.